

[Torben Rechendorff]

til, at loven ikke skal gælde for det tolvte danske stift, nemlig Grønland? Det er sikkert, at den grønlandske kirkelovgivning endnu ikke er ganske på plads. Alligevel har jeg lyst til at sige, at jeg mener, at alt, hvad der kan gøres for at understrege, at Grønlands stift er en del af den danske folkekirke, skal gøres. Risikoen for, at Grønlands stift bliver lidt svævende langt væk herfra af forholdsvis indlysende grunde, er jo nærliggende.

Derfor spørger jeg altså, om ministeren i hvert fald er enig i den holdning, at alt, hvad vi kan gøre for at knytte Grønlands stift så tæt herved til, bør gøres.

Men vi kan støtte lovforslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Så kommer det andet partsindlæg om den sag. Med historiens og bagklogskabens briller er det interessant at læse lovforslagets indledende bemærkninger. Det er igen denne ministerielle drøm om, at alt skal være i orden. Det skal stå der, det hele, i lovtæksten. Først forsøger man sig med en midlertidig model vedrørende det mellemkirkelige, og når der så er gået nogle år, får man lige så stille en permanent ordning ind i lovgivningen ved at påstå, at da ordningen blev indført midlertidigt, blev det fundet mest hensigtsmæssigt, at det blev overladt til kirkeministeren at udarbejde detaljerede bestemmelser om det mellemkirkelige arbejdes struktur. Det var vist ikke folket, der fandt det mest hensigtsmæssigt dengang. Men det er altså den ministerielle drøm nu, der lovfæstes permanent.

Jeg vil gerne sige, at vi i Venstre intet har imod det mellemkirkelige arbejde, tværtimod. Det har da også altid eksisteret. Det er gået lige igennem Berlinmur og jerntæppe uden lovgivning, fordi menighederne selv kunne hitte ud af det. Hvorfor kan menighederne ikke få lov til selv at løse disse her opgaver, hvis de har lyst, og blive fri, hvis de ikke har lyst?

Venstres endelige stillingtagen til dette forslag vil afhænge af, hvordan det går under udvalgsarbejdet. Som jeg husker sagen dengang, var der altså ikke noget folkeligt ønske om den nu foreslåede ordning. Jeg kan godt huske, at man sendte det ud, og at der kun kom svar fra dem, der gik ind for det. Sådan husker jeg det.

Jeg husker også, at Venstre stemte for den midlertidige ordning, men dels er vi altså nog-

le, der ikke sad i Folketinget dengang, som er meget skeptiske, dels er vi overhovedet skeptiske ved den udvikling i folkekirken, at mere og mere skal sættes på lovparagraffer, mere og mere skal centraliseres, bureaukratiseres og fordyres. Vi synes, det er at gå den forkerte vej i den danske folkekirke.

Men når nu økonomilovforslaget er kommet på bordet, vil vi meget hellere tale om landskirkeskatten, som menighedsrådene burde have mere snor i. Menighedsrådene får via landskirkeskatten påtvunget forskellige udgifter, også nogle, de ikke har bedt om. Derfor vil vi benytte udvalgsarbejdet til at se lidt på, om ikke ministerens smukke tanker om demokratisering i menighedsrådsloven kunne overføres og få et mere reelt indhold ved, at der indførtes en lokal indflydelse på landskirkeskatten. Det ville virkelig være demokratisering og decentralisering.

Endelig vil jeg spørge ministeren, hvordan det fremover vil gå med de ministerielt udformede cirkulærer og vejledninger – altså hvordan man vil undgå, at det mellemkirkelige råd bliver en slags synode? Vi skulle jo nødig blive for katolske i hovedet herhjemme. Jeg forestiller mig nemlig, at ministeren er enig med mig i, at folkekirken har og kun skal have én synode: det danske Folketing.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Da vi nu er nået til det tredje lovforslag, vi behandler i dag, synes jeg måske, at tiden er inde til at sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at Venstre var medlem af den regering, som i sin tid foreslog det, som fru Birthe Rønn Hornbech nu angriber. Det er muligt, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke var i Folketinget – det husker fru Birthe Rønn Hornbech formentlig bedst selv – men Venstre var altså med i regeringen, og Venstres folketingsgruppe – det sagde fru Birthe Rønn Hornbech nu også – stemte selvfølgelig for lovforslaget om det mellemkirkelige arbejde.

Det er nu ikke så meget det. Det er mere bemærkningen om, at fordi vi fra den danske folkekirke toner samarbejdsflaget over for andre kristne trossamfund i dette land og ude i verden, bliver vi katolske i hovedet.

Jeg bliver nødt til at sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at hvis det var tilfældet – hvis for-